

«... Ἀπέθανε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν Βιέννῃ ὁ διάσημος ἀρχιτέκτων Θεόφιλος Χάνσεν ἄγων τὸ 78 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ Χάνσεν ἦτο Δανὸς τὴν καταγωγὴν καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν Κοπεγχάγη. Εἰκοσιπενταετῆς τὴν ἡλικίαν ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἐγένετο καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου. Κατὰ σχέδια αὐτοῦ τότε ἐκτίθησαν τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, ἡ Ἀγγλικὴ Ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ νῦν ξενοδογεῖον τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας. Ἀπὸ τοῦ 1846 ἐγκατεστάθη ἐν Βιέννῃ, ὅπου καὶ ἐσχεδιάσε διάφορα κτίρια. Κατὰ δὲ τὸ 1850 ἐξεπόνησε τὸ σχέδιον τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας, κατὰ τὸ 1883 τὸ τοῦ γέου Κοινοβουλίου τῆς Βιέννης. Ἀδελφὸς τοῦ Θεοφίλου εἶνε ὁ Χριστιανὸς Χάνσεν, ὁ φιλοτεχνήσας τὸ σχέδιον τοῦ Ἀθηναίου Πανεπιστημίου.

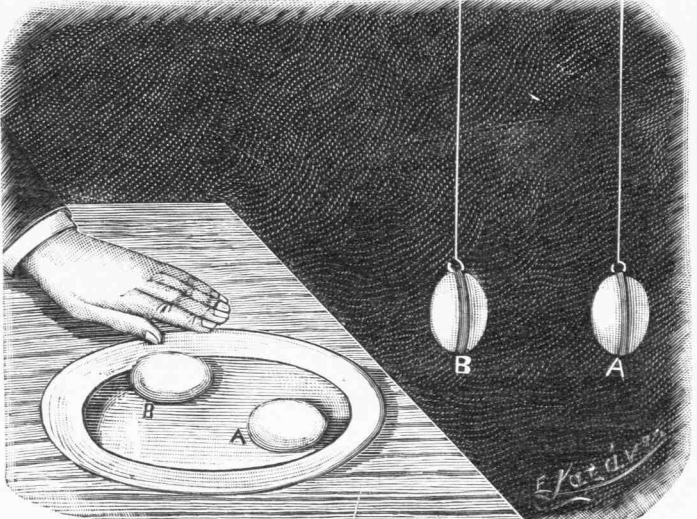
«... Ὁ κ. Τάκκερμαν, ἄλλοτε πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἀθήναις, ἀπήλυθε πρὸς τὴν ἐν Λονδίῳ ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα Daily Graphic ἐπιστολὴν εὐγλωττως συνηγορούσαν ὑπὲρ τῆς αποδόσεως τῶν Ἑλγινείων μαρμάρων. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη καταλήγει ὡς ἑξῆς: «Ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς (ὁ Ἑλγίνος) εὐρέ τινὰς τῶν μετωπῶν κειμήλια κατὰ γῆς, δὲν ἠδυνήθη δ' ἐντελῶς ν' ἀντιστῆ εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ τὰς μεταφέρει ἀπάσας εἰς Ἀγγλίαν. Τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἔλαβεν ἄνευ δυσκολίας ἐπὶ ἀνταλλάγματι ἐκ τῶν συνήθων, ἀλλ' ὅμως, ὡς λέγεται, ἡ ἄδεια περιορίζετο διὰ μόνον τὰ ἀποσπασθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ τεμάχια ἢ τὰ κείμενα ἐπὶ γῆς. Καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἀδειᾶς ἐσύληψε τὸν ναόν, ἀφαιρέσας πολλὰς τῶν μετωπῶν καὶ τὰ κοσμοῦντα τὸ ἀέτωμα γλυπτὰ ἔργα. Ἀλλ' ὁ λόρδος Ἑλγίνος κοιμᾶται ἤδη εἰς τὸν τάφον του ἀκίνητος, ὡς τὰ δικαιωνίζοντα τὸ ὄνομά του μάρμαρα. Τὴν σήμερον ἔρχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὴν Κυβέρνησιν, τὴν πληρώσασαν τὰ συμφωνηθέντα δημόσια καὶ τὴν κατέργασαν τὰ πληρωθέντα ἔργα τέχνης. Πρὸ εικοσιπέντε περὶ τοῦ ἐτῶν ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξήτησε τὴν ἀπόδοσιν, ἀλλ' ἡ δοθείσα διπλωματικὴ ἀπόκρισις ἦτο, ὅτι ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐθεώρει τὴν Ἑλλάδα ὡς δικαιουμένην νὰ τῇ ἀπευθύνῃ τοιαύτην αἰτήσιν. Ἡ δὴνατο τοιαύτη ἀπάντησις νὰ δοθῇ εἰς θυγατέρα ζητούσαν νὰ τῇ ἀποδοθῶσι τὰ κληρονομικὰ της κειμήλια, τὰ κειμήλια δι' ὅσων ἡ ἀποθανούσα μήτηρ της, ὅτε ἐξῆ ὠραία καὶ νέα, ἐστόλιζε τὸν λαϊκὸν της καὶ τοὺς βραχίονάς της; Καλητέρα τῆς τοιαύτης διπλωματικῆς ὑπεκφυγῆς ἤθελεν εἶναι ἀπάντησις κατὰ τὸ τῆς Γραφῆς: Τῶ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ δοθήσεται τῶ ἔχοντι».

- Ἐρ. Τί ἐστὶν ἐπιτυχία;
- Ἀπ. Ἡ εὐάρεστος μετάβασις ἀπὸ τῆς ἐλπίδος εἰς τὴν ἀνίμνησιν. *Δέλια.*
- Ἐρ. Τί κίμνεις μὲ τὸν πειρασμὸν;
- Ἀπ. Δὲν ἀποτάσσομαι. *Γυνή.*
- Ἐρ. Τί μισεῖ περισσότερον ἢ γυνή;
- Ἀπ. Πιστεύω πῶς μισεῖ τὸ πᾶν καὶ τοὺς ἀγγέλους ἴσως. Ἀλλ' ἴσως, ἴσως ἄγνοαὶ καὶ τί καλεῖται μίσος. *Σάρρα.*
- Ἐρ. Τί μισεῖ περισσότερον ἢ γυνή;
- Ἀπ. Τὴν ἀλήθειαν. *Ἐκκληίδης.*
- Ἐρ. Διὰ τί ἐπλάσθημεν ἀνόμοιοι;
- Ἀπ. Διὰ νὰ συμπληρωθῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον. *Ἐλπίς.*
- Ἐρ. Ποία εἶνε ἡ πικροτέρα λύπη;
- Ἀπ. Ἡ προσερχομένη ἀπὸ φίλον.
- Ἐρ. Ποῖον ζῶον ἐξῆλθε πρῶτον ἐκ τῆς κιβωτοῦ;
- Ἀπ. Τὸ μᾶλλον περιεργον. .. ἡ γυνή. *Ἐρημίτης.*

ΠΑΙΓΝΙΑ

Διάγνωσις αὐγῶν.

Λάβετε ἕν αὐγὸν καλὰ βρασμένον, καὶ ἀφοῦ τὸ περισφίγγετε διὰ δακτυλίου ἐκ κουτσούκ κατὰ μῆκος, κρεμάσατέ το διὰ σύρματος, ὡς δεικνύει τὸ σχῆμα Α τῆς κάτωθι εἰκόνης· πράξατε δὲ τὸ αὐτὸ καὶ δι' ἕν αὐγὸν ὁμῶν, κατὰ τὸ σχῆμα Β. Ἐπειτα ἀρχίσατε νὰ περιστρέφετε αὐτὰ δι' ἐκατέρωσιν τῶν χειρῶν καὶ διὰ μιᾶς ἀφήσατέ τα ἐλεύθερα. Τὸ βρασμένον αὐγὸν θὰ περιστραφῇ πρὸς τὴν μίαν διεύθυνσιν, ἔπειτα πρὸς τὴν ἄλλην ἐναλλάξ, ἕως νὰ σταθῇ, ἐνῶ τὸ ὁμῶν θὰ σταθῇ σχεδὸν ἀμέσως.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἐάν ἦσο ζωγράφος τί θὰ ἐξωγράφεις;
 Εἰς τί ὀνύδαται ἡ γενναίότης τῆς γυναικός;
 Τὸν παροῦσιν ἢ τὴν κόλασιν;
 Ποῖαι ἀλύσεις εἶνε αἱ διαρκέστεραι;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Ἐν καὶ ἐν πόσα κίμνουν;
 Ἀπ. Εἰς τὴν ἀριθμητικὴν δύο· εἰς τὸν ἔρωτα ἕν· εἰς τὴν ἀπιστίαν τρία... ἢ καὶ περισσότερα.
Κορυδαλός.

Ἐρ. Διὰ τί αἱ ἔξυπνα γυναῖκες ἀγαποῦν τὸν ὕπνον;
 Ἀπ. Διὰ νὰ ὀνειρεύονται τοὺς ἔξυπνους ἄνδρας.
Ἐλένη.

Χωρὶς νὰ δώσετε καμμίαν ἐξήγησιν περὶ τῆς διαγνώσεως τῶν αὐγῶν, ὀδηγεῖτε ἄλλον τινα μόνον πῶς ν' ἀναρτήσῃ αὐτὰ καὶ ἐκ τῆς κινήσεως ἐκάστου εὐρίσκατε ποῖον τὸ ὁμῶν καὶ ποῖον τὸ βραστόν, κατὰ τὸν ἀνωτέρω κανόνα.

Ἡ διάγνωσις τῶν δύο αὐγῶν, καὶ ἂν μάλιστα τὸ ἕν εἶνε βρασμένον ἐντελῶς, τὸ δὲ ἄλλο ὄχι ἐντελῶς ὁμῶν ἀλλ' ὀλίγον βρασμένον, γίνεται καὶ ἀπλούστερον ὡς ἐξῆς:

Λαμβάνετε καὶ τὸ ἕν καὶ τὸ ἄλλο καὶ τὰ περιστρέφετε διὰ τῶν δακτύλων ἐντὸς μεγάλου πινακίου. Ἐπειτα δι' ἐλαφροῦς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς τὰ σταματᾶτε ἀνεγείροντες δὲ τὴν χεῖρα πείθεσθε, ὅτι τὸ μὲν καλοβρασμένον αὐγὸν μένει ὅλως ἀκίνητον, τὸ δὲ ἄλλο διατηρεῖ ἀκόμη ἐσωτερικὴν τινα κίνησιν.